

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 8C/159/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614205968
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Líšková
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2014:4614205968.3

Rozhodnutie

Okresný súd Topoľčany, sudkyňou JUDr. Martinou Líškovou, v právnej veci žalobcu: SPP - distribúcia, a. s., Mlynské nivy 44/b, 825 11 Bratislava, IČO: 35 910 739, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, proti žalovanej: Y. Š., nar. XX.XX.XXXX, Y. XXX XX Y. XXX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Slávik a partneri, s. r. o., M. R. Štefánika 3, 955 01 Topoľčany, IČO: 36 861 375, o zaplatenie 5.352,81 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalovanej náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia v sume 954,86 eur k rukám právneho zástupcu žalovanej do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou zo dňa 19.06.2014, došlou tunajšiemu súdu dňa 07.07.2014, domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 5.352,81 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 04.08.2012 do zaplatenia, titulom neuhradenej faktúry č. 9000140410 splatnej dňa 03.08.2012, ktorou žalobca vyúčtoval žalovanej náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu na odbernom mieste Y. XXX v období od 18.08.2011 do 11.07.2012. Oprávnenosť vystavenej neuhradenej faktúry žalobca zdôvodnil tým, že žalobca, ako vlastník a prevádzkovateľ plynárenskej distribučnej siete, vykonal na odbernom mieste Y. XXX, t. j. v mieste bydliska žalovanej, kontrolu meradla dodávky zemného plynu. Vykonanou kontrolou bolo zistené porušenie plomby na počítadle, čo bolo potvrdené aj znaleckým posudkom č. 126/PL-2012 znalca M. E. O.. Overovacia značka meradla nebola vytvorená čelustami plombovacích klieští používaných na zabezpečenie plynomerov v spoločnosti, čo nezodpovedá originalite pôvodnej značky. Z dôvodu porušenia plomby na počítadle sa odber zemného plynu žalovanou za obdobie od 18.08.2011 do 11.07.2012 na odbernom mieste Y. XXX považuje za neoprávnený v zmysle v tom čase platného a účinného ustanovenia § 59 ods. 1 písm. d) zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov. Podľa v tom čase platného a účinného ustanovenia § 59 ods. 3 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov v spojení s príslušnými ustanoveniami Vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 155/2005 Z. z. žalobca vyúčtoval žalovanej, ako odberateľke, náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu na odbernom mieste Y. XXX v období od 18.08.2011 do 11.07.2012 vo faktúre č. 9000140410 v sume 5.352,81 eur s lehotou splatnosti do 03.08.2012. Keďže žalovaná v žalobcom poskytnutej lehote žalobcovi vyúčtovanú cenu spotreby zemného plynu do dňa podania žaloby nezaplatila ani len čiastočne, je voči žalobcovi v omeškaní so zaplatením sumy 5.352,81 eur s príslušenstvom. Súčasne si žalobca uplatnil náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za návrh na začatie konania (žalobu) a v trovách právneho zastúpenia.

V predmetnej veci bol vydaný Okresným súdom Topoľčany platobný rozkaz č. k. 6RO/611/2014-18 zo dňa 05.08.2014. Z dôvodu podania odôvodneného odporu v zákonnej lehote žalovanou, bol platobný rozkaz zrušený v plnom rozsahu v súlade s § 174 ods. 2 veta prvá zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“). Považujúc žalobu v celom rozsahu za nedôvodnú, v odpore uviedla, že žalobcom vystavenú faktúru na náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom neuznala a nezaplatila, pretože žiaden zásah do merača spotreby plynu nevykonávala, či už ona sama alebo iná osoba, o ktorej by vedela. Z tohto dôvodu považuje vyčíslenie škody za neoprávnené a celú vec za nedorozumenie. Upriamila pozornosť na to, že žalobca v žalobe neuvádza žiadne skutočnosti preukazujúce, že mu akákoľvek škoda vznikla. Na margo žalobcovho tvrdenia v liste, že bola poškodená plomba plynomeru podľa priloženého posudku, uviedla, že považuje za nemožné, aby vedela zhodnotiť, aký plynomer jej bol namontovaný a či tento spĺňa zákonné požiadavky a je riadne zaplombovaný. Poukázala na to, že aj znalec v posudku uvádza len mieru pravdepodobnosti, že môže predpokladať, že bolo porušené zabezpečenie meradla proti neoprávnenému zásahu a nahradené plombou so znakmi vytvorenými čelusťami klieští, ktoré neboli oprávnené na plombovanie meradla. S odkazom na ustanovenie § 51 ods. 2 zákona o energetike argumentovala, že povinnosť zabezpečiť meradlo má prevádzkovateľ distribučnej siete. Mala za to, že namontovaný merač je verejne prístupný, nachádza sa vo vonkajšom oplotení na rozhraní jej pozemku a chodníka, a preto nemala možnosť zistiť akúkoľvek manipuláciu s plynomerom. Ďalej dôvodila, že napriek uvedeným skutočnostiam, zákon o energetike v § 59 ods. 1 písm. d) definuje neoprávnený odber ako odber meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, a to ako objektívnu zodpovednosť odberateľa, a žalobcom predložený znalecký posudok stanovuje len pravdepodobnosť, že bolo zabezpečenie poškodené, ale nie istotu. Následne ale tiež zákon č. 656/2004 Z. z. o energetike v § 59 ods. 2 predpokladá, že nie každý neoprávnený odber plynu, za ktorý sa považuje aj odber plynu s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, má za následok vznik škody, keď sa v ňom uvádza: „Odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn (teda aj plyn s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie), je povinný prevádzkovateľovi uhradiť skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla.“ Podľa názoru žalovanej, v žalobe a priložených dokladoch však žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že mu skutočne akákoľvek škoda vznikla. Povinnosťou žalobcu je preukázať, že mu skutočne škoda vznikla. Až po tomto preukázaní má nárok na náhradu skutočne vzniknutej škody. Len v prípade, ak nemožno vyčísliť skutočne vzniknutú škodu (na základe spoľahlivých a objektívnych podkladov), je žalobca oprávnený postupovať podľa § 59 ods. 3 zákona č. 656/2004 Z. z. a vyhlášky č. 155/2005 Z. z. K vyhláške č. 155/2005 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu, žalovaná namietala, že v tomto prípade jej aplikácia nie je na mieste, pretože táto je určená len na prípady nemožnosti vyčíslenia skutočne vzniknutej škody a predpokladu, že škoda vznikla. Záverom označila za nelogické, aby ona, ako 88-ročná (v tej dobe 86-ročná), robila akékoľvek zásahy na merači, keďže nie je v jej schopnostiach žiadna manipulácia s plynomerom, či dokonca výmena plomby tak, ako jej to pripisuje žaloba. Podotkla pritom, že všetky platby žalobcovi vždy riadne uhradila. Z týchto dôvodov žiadala žalobu zamietnuť a žalobcu zaviazat' na náhradu trov konania.

K odporu sa vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním zo dňa 03.10.2014, doručeným súdu dňa 06.10.2014, v ktorom zároveň žiadal ospravedlniť jeho neúčast' na pojednávaní a vyslovil súhlas s rozhodnutím vo veci bez jeho účasti. K skutkovému stavu uviedol, že na odbernom mieste Y. XXX bolo zamestnancami žalobcu dňa 11.07.2012 zistené poškodenie plynomeru pod č. XXXXXXXX, X.: Y. C.-E.. Ako dôkaz predložil žalobca písomný zápis o vykonanej kontrole odberného miesta. Z dôvodu zisteného podozrenia poškodenia plynomeru bol tento plynomer demontovaný a predložený na odborné posúdenie. Znaleckým posudkom č. 126/PL-2012 znalca M.. E. O.Š. bolo potvrdené porušenie plomby na počítadle, konkrétne bolo zistené, že overovacia značka meradla nebola vytvorená čelusťami plombovacích klieští používaných na zabezpečenie plynomerov v spoločnosti, čo nezodpovedá originalite pôvodnej značky a plynomer tak nevyhovuje technickým a metrologickým požiadavkám v zmysle platnej právnej úpravy. K výhradám žalovanej o deklarovanom predpoklade porušenia plynomeru v znaleckom posudku zdôraznil, že znalec sa v posudkovej časti svojho znaleckého posudku jednoznačne vyjadril, že sporný odtlačok čeluste plombovacích klieští a kontrolný odtlačok neboli vyhotovené čelusťami toho istého nástroja (čl. II, časť II.B. znaleckého posudku). K ďalším námietkam žalovanej uviedol, že už samotné porušenie číselníka overovacej značky na meradle a s tým súvisiaci odber zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, je skutočnosťou, ktorú § 59 ods. 1 písm. d) zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov uvádza ako titul neoprávneného odberu

plynu. Poukazujúc na rozhodovaciu činnosť NS SR a Krajského súdu v Trnave, tvrdil, že zodpovednosť za škodu je pritom podľa tejto špecifikácie založená na objektívnom princípe. Podotkol, že žalobca, ako vlastník a prevádzkovateľ distribučnej siete, si plní povinnosť v zmysle § 54 ods. 1 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov úradným overovaním meradiel a ich zabezpečovaním plombami v zákonom stanovených limitoch. Overovacia značka úradného overenia zabezpečuje meradlo proti neoprávnenej manipulácii v zmysle § 59 ods. 1 písm. d) zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov a má za cieľ zabrániť možnosti ovplyvniť alebo zmeniť záznam údajov o reálnej spotrebe zemného plynu. V súlade s § 15 ods. 6 písm. d) zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii platnosť overenia určeného meradla zaniká, ak bola poškodená, zmenená, odstránená alebo inak porušená overovacia značka alebo zabezpečovacia značka. Ďalej žalobca dôvodil, že plynomer ako určené meradlo možno používať na určovanie ceny, len ak má platné overenie. Mal za to, že v konaní predložením znaleckého posudku preukázal, že žalovaná odoberala zemný plyn plynomerom, na ktorom bola poškodená overovacia značka, pričom takýto odber sa považuje za neoprávnený podľa § 59 ods. 1 písm. d) zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov. Skutočnosť, že žalovaná odoberala zemný plyn na danom odbernom mieste aj pred dátumom začiatku neoprávneného odberu určeného k 19.08.2011 potvrdila v podanom odpore sama žalovaná, keď uviedla, že všetky platby za užívanie zemného plynu riadne platila. K tomu žalobca uviedol, že platby žalovaná neplatila žalobcovi, ale spoločnosti SPP, a. s., s ktorou mala uzavretú zmluvu o dodávke zemného plynu. Podľa žalobcu, takýmto neoprávneným odberom mu vznikla škoda, ktorá bola vypočítaná zákonným postupom podľa § 59 ods. 3 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov a v súlade s vyhláškou č. 155/2005 Z. z. a vyúčtovaná vo faktúre č. 9000140410 v sume 5.352,81 eur vrátane náhrady nákladov zisťovania, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania. Poukázal na to, že žalobca uplatnil voči žalovanej nárok na náhradu škody až po potvrdení poškodenia overovacej značky nezávislým znalcom. Odkazujúc na zákon o metrológii, žalobca argumentoval, že porušením overovacej značky (plomby) zaniká platnosť overenia určeného meradla a stav spotreby, ktorý toto meradlo indikuje, je aj vzhľadom na možnú manipuláciu s počítadlom nevierohodný a jediný možný spôsob, ktorý má žalobca, ako prevádzkovateľ distribučnej siete, na určenie množstva spotrebovaného odberu zemného plynu je ten, ktorý upravuje priamo vyhláška č. 155/2005 Z. z. Podľa nej sa množstvo neoprávneného odberu zemného plynu určí ako súčin dĺžky neoprávneného odberu, t. j. obdobia od posledného odpočtu predchádzajúceho zisteniu neoprávneného odberu (v tomto prípade od 19.08.2011 do zistenia neoprávneného odberu k 11.07.2012) najväčšieho hodinového príkonu plynového spotrebiča a vyhláškou stanoveného denného počtu hodín používania spotrebičov podľa § 1 ods. 2 písm. a) vyhlášky č. 155/2005 Z. z. Nakoľko je podľa žalobcu odber zemného plynu žalovanou s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii v zmysle § 59 ods. 1 písm. d) zákona č. 656/2004 Z. z. považovaný za neoprávnený, trvá žalobca na podanej žalobe.

K vyjadreniu žalobcu k odporu podala žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu skutkové a právne stanovisko zo dňa 02.10.2014, doručené súdu dňa 06.10.2014. Na ozrejmenie skutočností uvedených už v jej odpore proti platobnému rozkazu, uviedla, že obdržala od žalobcu list zo dňa 17.07.2012 zn. DS/1099/2012 - vyfakturovanie škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu spolu s faktúrou č. 9000140410 zo dňa 20.07.2012 splatnou dňa 03.08.2012. Túto faktúru neuznala a nezaplatila. Svoje námietky sformulovala do piatich bodov: 1. Žalobca nepreukázal, že by mu vôbec nejaká škoda vznikla. K tejto námietke uviedla, že aký merač plynu a v akom stave žalovaná dostala nemontovaný, v takom stave bol tento až do konca, kým ho žalobca z odberného miesta odmontoval. Podľa nej je nelogické a proti ekonomickému rozumu, aby žalobkyňa robila akékoľvek zásahy na merači. Spotreba na rodinnom dome nie je nijako zaujímavá, navyše merač sa nachádza na rozhraní pozemku žalobkyne a verejnej plochy, takže pokiaľ by aj do pripojenia k sieti a do merača niekto robil zásahy, nemusela o nich ani vedieť. 2. Žalobca jednoznačne nepreukázal, že došlo k neoprávnenému odberu plynu, a teda k nástupu objektívnej zodpovednosti. Jeho tvrdenie, že došlo k neoprávnenému odberu a vyvodenie objektívnej zodpovednosti sa opiera o závery predloženého znaleckého posudku znalca Ing. E. O., pričom znalecký posudok takýto jednoznačný záver nedáva, hovorí len o pravdepodobnosti, a navyše tento znalecký posudok bol vyhotovený na objednávku žalobcu. 3. Žalobcom použitý znalec Ing. E. O. je znalcom v odbore strojárstvo, odvetvie mechanické zabezpečovacie systémy a v odbore kriminalistika, odvetvie mechanoskopia, nie je znalcom v odbore meracích systémov, metrológie a skúšobníctva. Žalovaná namietla tento postup domnievajúc sa, že na vyslovenie jednoznačných záverov o tom, že bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, je príslušný Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo SR poukazujúc na ustanovenia § 15 (overenie určeného meradla) a § 19 (používanie určených meradiel)

zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii. 4. Žalovaná popiera tvrdenie žalobu o objektívnej zodpovednosti argumentujúc, že z iných konaní vedených na Okresnom súde Topoľčany sp. zn. 7C/82/2014 a 5C/26/2014 vie, že pohyb meradiel u žalobcu po ich ociachovaní bol taký, že tieto sa nemontovali k odberateľovi hneď, šli do regionálnych skladov žalobcu a až z nich sa postupne brali a montovali jednotlivým odberateľom. Taktiež z nich vie, že žalobca si u meradiel, ktoré boli čerstvo ociachované, nerobil žiadnu fotodokumentáciu, takže nevedel doložiť, s akými ciachmi to ktoré meradlo bolo skutočne odberateľovi namontované. Teraz si už takúto fotodokumentáciu robí, to je však iba posledné obdobie. Takéto niečo u žalobkyne dosiaľ netvrdil, nepreukazoval, že pri namontovaní merača u nej tam bola takáto ciacha a táto sa odlišuje od ciachy, ktorú tam našiel pri demontáži. Rozdiel v tvare ciach iba konštatuje a nijako nedokladá. Zastala názor, že základným dôkazom pre konštatovanie nástupu objektívnej zodpovednosti je dôkaz, ktorým by žalobca jednoznačným spôsobom preukázal, aká bola ciacha pri namontovaní plynomeru, aká bola pri demontáži plynomeru, a že tieto ciachy neboli totožné.

5. Pochybnosti žalovanej o správnosti postupu žalobcu označila žalovaná za ešte rozsiahlejšie pokiaľ ide o právnu stránku veci, majúc za to, že postup žalobcu vykazuje znaky porušenia jej ústavných práv. V tejto súvislosti uviedla, že na túto vec sa vzťahuje zákon č. 656/2004 Z. z. o energetike, najmä jeho § 59 o neoprávnenom odbere plynu a vykonávacia vyhláška č. 155/2005 Z. z., vydaná na základe zmocňujúceho ustanovenia § 59 ods. 3 zákona č. 656/2004 Z. z. Pripomenula, že oba predpisy už dnes neplatia, boli nahradené od 01.09.2012 novým zákonom č. 251/2012 Z. z., resp. od 01.01.2013 novou vyhláškou č. 449/2012 Z. z. Postup žalobcu pri vyčíslení škody vychádza z tej úvahy, že skutočne vzniknutú škodu nemožno vyčísliť na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, preto treba použiť vyhlášku č. 155/2005 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu. Objasnila, že toto zmocňujúce ustanovenie § 59 ods. 3 zákona č. 656/2004 Z. z. hovorí o nemožnosti vyčíslenia skutočne vzniknutej škody a zmocňuje vecne príslušné ministerstvo (vtedy Ministerstvo hospodárstva SR) vydať všeobecne záväzný predpis na výpočet tejto škody. Zmocňujúce ustanovenie zákona hovorí iba o škode. Žalovaná poukázala na to, že pojem škody je v našom práve ustálený a nevykazuje znaky rozpornosti. Keďže zákon č. 656/2004 Z. z. neobsahuje definíciu škody, treba vychádzať zo všeobecnej definície škody tak, ako ju chápe občianskej právo. Žaloba jej pritom vyčísliť náhradu škody za obdobie 19.08.2011 až 11.07.2012 sumou 5.092,26 eur (nezohľadnila uplatnené náklady, ako overenie plynomeru, opravu plynomeru..., t. j. sumu 260,55 eur) vychádzajúc zo spotreby 8.982,47 m³ plynu, t. j. z ceny plynu 0,56691 eur/m³. Na porovnanie, aby mohla jednoduchšie vysvetliť, čo namieta, uviedla žalobkyňa jej spotreby plynu za predchádzajúce obdobia (prítom upozornila, že ide o obdobie roka, vyčíslenie spotreby plynu titulom neoprávneného odberu zahŕňa v sebe iba 11 mesiacov): obdobie 18.09.2008 až 18.08.2009 - spotreba 2.067 m³ (t. j. 21.858 kWh), cena plynu celková bez DPH 838,69 eur, t. j. 0,4058 eur/m³ bez DPH; obdobie 19.08.2009 až 18.08.2010 - spotreba 1.770 m³ (t. j. 18.755 kWh), cena plynu celková bez DPH 723,46 eur, t. j. 0,4087 eur/m³ bez DPH. Poznamenala, že faktúru za obdobie 19.08.2010 až 18.08.2011 nenašla, iba odpočtom a porovnaním koncového stavu plynomeru k 18.08.2010 a k 18.08.2011 sa dá zistiť, že spotreba plynu v tomto období (ročná) bola 1.982 m³ (stav merača k 18.08.2010 bol 15.330 m³ a stav merača k 19.08.2011 bol 17.312 m³). Žaloba jej vo faktúre za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu vyčísliť celkovú cenu plynu 5.092,26 eur za obdobie 19.08.2011 až 11.07.2012 - spotreba 8.982,47 m³ (t. j. 94.827,936 kWh), cena plynu celková 5.092,26 eur, t. j. 0,566914 eur/m³. Žalovaná zastala názor, že zákonné splnomocnenie pre ministerstvo, dané v § 59 ods. 3 zákona č. 656/2004 Z. z. sa vzťahuje iba na výpočet výšky škody, neobsahuje v sebe aj oprávnenie na udelenie sankcie, pokuty alebo akéhokoľvek iného postihu. Spôsob výpočtu tejto škody by teda mal byť taký, aby všeobecne vzaté, takto ustálená škoda približne konvertovala s tou sumou, o ktorej možno pri podrobnom skúmaní skutkového stavu v konkrétnom prípade povedať, že je zrejme škodou, ktorá, bez ohľadu na spôsob výpočtu vyhláškou, ale s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, vznikla. Takýmito okolnosťami môžu byť napríklad: história spotreby na tomto odbornom mieste, spôsob stavebnej úpravy objektu, ktorý môže ovplyvniť spotrebu (vykurovaná nadstavba, prístavba, ktoré by zvýšili spotrebu alebo zateplenie, efektívnejší kotol alebo zabudovanie krbu a pod., ktoré by znížili skutočnú spotrebu. Každá odchýlka od takto ustálenej spotreby, najmä smerom hore, by mala byť náležite doložená skutkovými zisteniami, inak by nešlo o ustálenie skutočnej škody, ale o druh sankcie. Žalovaná má za to, že spôsob výpočtu škody žalobcom sa od týchto zásad diametrálne odchyľuje. Upriamila pozornosť na to, že za obdobie 11 mesiacov, po ktoré odber plynu posúdil ako neoprávnený, vyčísliť ho množstvom 8.982,47 m³, čo je päťnásobok jej spotreby za obdobie odpočtu od 19.08.2009 do 18.08.2010. Cena plynu prítom vtedy bola 0,4087 eur/m³ bez DPH (0,48639 eur/m³ s DPH), pričom vo svojom výpočte žalobca vyčísľuje cenu plynu jednotkovou cenou 0,56691 eur/m³, čo je o 38,7% viac (pri zohľadnení DPH o 16,55% viac) než cena plynu, za ktorý ho v poslednom období odoberala. Poznamenala, že dokonca aj za obdobie,

ktoré nakoniec žalobca vyhodnotil ako obdobie neoprávneného odberu plynu (11 mesiacov), merač plynu vykazoval spotrebu 1.496 m³. Stav merača k 18.08.2011 bol totiž 17.312 m³ a stav merača k 11.07.2012 bol 17.795 m³. Tento stav merača sa dá zistiť aj na výpočte škody vykonanej žalobcom, aj na fotografii merača v znaleckom posudku Ing. O.. Posledné vyúčtovanie spotreby plynu je opravné v dôsledku toho, že žalobca vyhodnotil odber ako neoprávnený. Podľa tvrdenia žalovanej, tento výpočet urobený žalobcom, aj keby bol urobený podľa vyhlášky č. 155/2005 Z. z., vykazuje všetky znaky sankcie, postihu za tvrdý neoprávnený odber, nie znak reparácie spôsobnej škody. Zároveň poukázala na to, že v dokazovaní sa neobjavili žiadne skutočnosti, ktorý by svedčili tomu, že je dôvodné sa odchýliť od výšky škody, ktorú by bolo správne a spravodlivé pri obvyklom chode vecí vyčíslieť. Žalovaná označila úpravu vyčíslenia obsiahnutú vo vyhláške č. 155/2005 Z. z., podľa ktorej postupoval aj žalobca, za protiústavnú, rozpornú s čl. 4 ods. 1 a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práva a slobôd, ako aj s čl. 123 Ústavy SR. Argumentovala, že samotná vyhláška č. 155/2005 Z. z. spôsobom, akým stanovuje výpočet náhrady škody, porušuje rovnosť vlastníckeho práva a vo viacerých kritériách je výpočet, stanovený vyhláškou vzdialený škode skutočnej, pričom v dôsledku objektívnej zodpovednosti označený škodca má natoľko sťaženú možnosť obrany, že je na mieste hovoriť o porušení rovnosti vlastníckeho práva. Mechanická aplikácia tejto vyhlášky spôsobuje, že výpočet škody je svojou výškou (či už spotreby alebo finančnou) natoľko vzdialený skutočnosti, že tento výpočet treba označiť za sankciu, nie za reparáciu, vzniknutej škody. Na toto však, podľa žalovanej, splnomocňujúce ustanovenie § 59 ods. 3 zákona č. 656/2004 Z. z. oprávnenie ministerstvu nedalo. Poznamenala, že v tomto konkrétnom prípade by vyšiel výpočet škody za 11 mesiacov v množstve odobraného plynu päťnásobne vyšší než skutočná spotreba žalovanej za bezprostredne prechádzajúce obdobie. A ak by urobila prepočet na porovnateľné obdobia (t. j. na rok), potom tento nepomer medzi vyčíslením spotreby žalobcom za tvrdý neoprávnený odber a bezprostredne predchádzajúcou skutočnou škodou by ešte viac bil do očí. Neústavnosť spôsobu výpočtu náhrady škody tak, ako ho stanovuje vyhláška, je podľa názoru žalovanej zjavná aj zo spôsobu, akým sa stanovuje cena takto odobratého plynu v § 1 ods. 1 vyhlášky č. 155/2005 Z. z., t. j. na hornej hranici rozpätia platných taríf, resp. v najvyššej tarife. V tejto súvislosti dala do pozornosti súdu uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. Pl. ÚS 29/13 zo dňa 01.04.2014 riešiacie svojou povahou identický problém. Záverom žalovaná domnievajú sa, že úprava obsiahnutá vo vyhláške č. 155/2005 Z. z. je v rozpore s ustanoveniami čl. 4 ods. 1 a čl. 11 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a s čl. 123 Ústavy SR, ako aj s ustanovením § 59 ods. 3 zákona č. 656/2004 Z. z., navrhla v prípade, ak súd dôjde k záveru, že došlo k neoprávnenému odberu plynu a mala by byť použitá vyhláška č. 155/2005 Z. z., aby konanie podľa § 144 ods. 2 Ústavy SR prerušil a podal návrh na Ústavný súd SR na začatie konania na základe čl. 125 ods. 1 Ústavy SR.

Právny zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že za primárny považuje dôkaz o tom, či tvrdená pozmenená plomba skutočne nie je totožnou s tou, ktorá sa na meradle nachádzala v dobe jeho montovania na odberné miesto žalovanej. Len takýto dôkaz môže spôsobiť nástup objektívnej zodpovednosti žalovanej. Takýto dôkaz dosiaľ produkovaný nebol, naopak poukázal na spisy tunajšieho súdu sp. zn. 7C/82/2014 a 5C/26/2014, kde, okrem iného, boli vypočutí pracovníci žalobcu, ktorí robili kontroly, v prvom prípade dokonca taktiež v Bojnjej, a potvrdili, že pri namontovaní merača sa žiadna dokumentácia v tom smere, aby bola zachytená podoba plomby, nikdy nerobila. Začali tak robiť až v poslednom období, pričom od pracoviska, ktoré vykonávalo ciachovanie, meradlo šlo najskôr do skladov žalobcu, až potom po čase bolo montované. Navrhol preto vykonať dôkazy obsahom týchto spisov. Urobil záver, že nástup objektívnej zodpovednosti v tejto fáze preukázaný nebol, namietať znalecký posudok znalca Ing. O. z dôvodov uvedených v písomnom vyjadrení a vzniesol aj právne námietky rozobrané v písomnom vyjadrení zo dňa 02.10.2014. V stručnosti dodal, že zákon dáva oprávnenie ministerstvu na stanovenie bližších podmienok odberu na výpočet škody vyhláškou. Nedáva oprávnenie na to, aby bola v prípade neoprávneného odberu stanovená aj sankcia. Spôsob výpočtu podľa vyhlášky č. 155/2005 Z. z. však je taký, že oproti dovtedy ustálenej spotrebe za uplynulé roky, ktorú nikto nenapáda, výpočet vychádza 5 až 8 krát vyšší. Kvalifikoval ho preto ako sankciu, nie ako výpočet náhrady škody, pretože zo skutkových okolností na ustálenie takýchto násobkov nie sú žiadne podklady. Preto tento nižší právny predpis podľa neho porušuje ústavné práva žalovanej, najmä čl. 4 a čl. 11 Listiny základných práva a slobôd, ako aj čl. 123 Ústavy SR. To všetko v prípade, ak by sa tento predpis mal aplikovať, zatiaľ však z uvedených dôvodov, nie je tohto názoru.

Žalobca podaním zo dňa 28.10.2014, doručeným súdu dňa 29.10.2014, žiadal ospravedlniť jeho neúčast' na pojednávaní, vyslovil súhlas s rozhodnutím vo veci bez jeho účasti, vyjadril sa k doterajšiemu priebehu sporu a doplnil žalobný návrh. Poznamenal, že už vo vyjadrení k odporu žalovanej uviedol, že na

danom odbernom mieste dochádzalo k odberu zemného plynu meradlom, na ktorom bola poškodená a porušená overovacia značka tým, že nebola vytvorená čelust'ami plombovacích kliešt'í používaných na zabezpečenie plynomerov v spoločnosti, pričom takýto odber sa považuje za neoprávnený podľa § 59 ods. 1 písm. d) zákona č. 656/2004 Z. z. Nakoľko v prípade neoprávneného odberu zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, čím podľa zákona o metrológii zanikla platnosť overenia určeného meradla, nie je nikdy možné zistiť skutočne vzniknutú škodu z dôvodu možnej manipulácie s číselníkom meradla, výška spôsobenej škody bola zistená platne v súlade s vyhláškou č. 155/2005 Z. z. Žalobca uviedol, že postupoval v súlade s touto vyhláškou a množstvo neoprávneného odberu zemného plynu určil ako súčin dĺžky neoprávneného odberu, t. j. obdobia od posledného odpočtu predchádzajúceho zisteniu neoprávneného odberu (od 19.08.2011 do zistenia neoprávneného odberu k 11.07.2012) najväčšieho hodinového príkonu plynového spotrebiča a vyhláškou stanoveného denného počtu hodín používania spotrebičov podľa § 1 ods. 2 písm. a) vyhlášky č. 155/2005 Z. z. Zároveň predložil vyhotovenú fotodokumentáciu meradla a spotrebičov v odbernom mieste v čase zistenia podozrenia z neoprávneného odberu zemného plynu. K stavu overovacej značky na meradle v čase jeho montáže na odbernom mieste zdôraznil, že k osadeniu overovacej značky na meradle dochádza priamo u výrobcu meradla. Výrobca meradla jednoznačne potvrdil, že overovacia značka na dotknutom meradle plynomeru pod č. 2154954, typ: Y. C.-E., na odbernom mieste Y. XXX, ako bola prevedená a zdokumentovaná dňa 11.07.2012, t. j. v čase zistenia podozrenia z neoprávneného odberu, nebola nikdy v takejto podobe výrobcom dodávaná. Nakoľko odber zemného plynu žalovanou s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii je v zmysle § 59 ods. 1 písm. d) zákona č. 656/2004 Z. z. považovaný za neoprávnený, žalobca na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi a vyjadreniami trvá v celom rozsahu. Zároveň si žalobca vyčísil trovy konania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalovanej, oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi konania tvoriacimi obsah súdneho spisu, najmä so žalobou, faktúrou č. 9000140410 zo dňa 20.07.2012 splatnou dňa 03.08.2012 vystavenou na sumu 5.352,81 eur, Výpočtom škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu - kategória obyvateľstvo zo dňa 17.07.2012, listom žalobcu adresovaným žalovanej - Vyfakturovanie škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu zo dňa 17.07.2012, Zápisom zo dňa 11.07.2012 o neoprávnenom odbere zemného plynu u odberateľa, Znaleckým posudkom znalca Ing. E. O. č. 126/PL-2012 zo dňa 13.06.2012, platobným rozkazom Okresného súdu Topoľčany č. k. 6RO/611/2014-18 zo dňa 05.08.2014, Odporom žalovanej proti platobnému rozkazu zo dňa 14.08.2014, Vyjadrením žalobcu k odporu žalovanej zo dňa 03.10.2014, doručeným súdu dňa 06.10.2014, Skutkovým a právnym stanoviskom žalovanej zo dňa 02.10.2014, doručeným súdu dňa 06.10.2014 a jeho prílohami: vyúčtovaním spotreby plynu za obdobie 18.09.2008 - 18.08.2009, vyúčtovaním spotreby plynu za obdobie 19.08.2009 - 18.08.2010, vyúčtovaním spotreby plynu za obdobie 19.08.2011 - 18.08.2012, Vyjadrením žalobcu, doplnením žalobného návrhu zo dňa 28.10.2014, doručeným súdu dňa 29.10.2014 a jeho prílohou: fotodokumentáciu meradla a spotrebičov v odbernom mieste v čase zistenia podozrenia z neoprávneného odberu zemného plynu, oboznámením sa s obsahom spisov Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 7C/82/2014 a 5C/26/2014, z ktorých zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Žalovaná je odberateľkou zemného plynu na odbernom mieste Y. XXX, Y., pričom dňa 11.07.2012 zamestnanci žalobcu vykonávali u žalovanej náhodnú kontrolu plynomeru a podľa zápisu vyhotoveného pri kontrole plynomeru žalovanej vzniklo u nich podozrenie na pozmenenie overovacej - zabezpečovacej značky meradla, a z toho dôvodu meradlo (plynomer) odmontovali a bolo zaslané znalcovi Ing. E. O. na preskúmanie. Podľa znaleckého posudku č. 126/PL-2012 zo dňa 13.07.2012 znalca Ing. E. O. mu bol predložený plynomer s výrobným číslom 2154954-0B9-05-I, z ktorého demontoval plombu a zistil, že na tejto sa nachádza označenie „06 M41 - M41“ a tieto odtlačky na plombe porovnal s kontrolnými odtlačkami plombovacích kliešt'í, ktoré od zástupcu žalobcu prevzal dňa 22.6.2012 a na ktorých sa nachádzajú označenia „06 M41 - M41“. Optickým skúmaním označenie zistil obsahovú zhodu, tvarovú a rozmerovú nezhodu sporných kontrolných odtlačkov, a podľa záveru znaleckého posudku je možné predpokladať, že pôvodné zabezpečenie meradla bolo nahradené plombou so znakmi vytvorenými čelust'ami kliešt'í, ktoré neboli oprávnené na plombovanie meradla, a preto vzhľadom na zistené skutočnosti je možné predpokladať, že pôvodné zabezpečenie meradla výrobcom bolo odstránené a nahradené zabezpečením, ktoré bolo označené znakmi, ktoré sú nezhodné so znakmi označenia výrobcu a tieto neboli vytvorené kliešt'ami oprávnenými na zabezpečenie meradla.

Následne žalobca uskutočnil výpočet škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu u žalovanej a výšku škody stanovil na sumu 5.352,81 eur, z čoho suma 5.092,26 eur predstavuje škodu spôsobenú neoprávneným odberom zemného plynu za obdobie od 19.08.2011 do 11.07.2012 a suma 260,55 eur predstavuje ostatné náklady spojené so zaistením neoprávneného odberu zemného plynu. Žalobca vyfakturoval žalovanej faktúrou č. 9000140410 zo dňa 20.07.2012, splatnou dňa 03.08.2012, náhradu tejto škody v sume 5.352,81 eur. Žalovaná uvedenú faktúru žalobcovi neuhradila.

Z predložených vyúčtovacích faktúr SPP, a. s., Mlynské nivy 44/a, 825 11 Bratislava, IČO: 35 815 256, vyplýva, že v období od 18.09.2008 do 18.08.2009 bola spotreba 2.067 m³, v období od 19.08.2009 do 18.08.2010 bola spotreba 1.770 m³. Napriek tomu, že vyúčtovaciu faktúru za obdobie od 19.08.2010 do 18.08.2011 žalovaná nepredložila, nakoľko ju nenašla, dá sa odpočtom a porovnaním koncového stavu plynomeru k 18.08.2010 a k 18.08.2011 zistiť, že spotreba plynu v tomto období (ročná) bola 1.982 m³ (stav merača k 18.08.2010 bol 15.330 m³ a stav merača k 19.08.2011 bol 17.312 m³). Z vyúčtovacej faktúry za obdobie od 19.08.2011 do 18.08.2012 si SPP, a. s., účtovala len 13 m³, nakoľko toto obdobie bolo zahrnuté do spornej faktúry za neoprávnený odber plynu. Z tejto vyúčtovacej faktúry však vyplýva, že dňa 19.08.2011 bol stav plynomeru 17.312 m³ a dňa 11.07.2012 pri kontrole a výmene plynomeru bol stav plynomeru 18.795 m³ (uvedené v zápise zo dňa 11.07.2012), to znamená, že za toto obdobie (11 mesiacov) žalovaná spotrebovala 1.483 m³ plynu.

Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 96 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinnom od 01.09.2012, konania začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. Konanie dokončí orgán príslušný na konanie v čase, keď sa konanie začalo.

Podľa § 51 ods. 2 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov účinnom do 31.08.2012 (ďalej len „zákon č. 656/2004 Z. z.“), prevádzkovateľ distribučnej siete je povinný zabezpečiť potrebné zapojenie a udržiavanie určeného meradla plynu a prijať nevyhnutné opatrenia potrebné na zabránenie neoprávnenej manipulácii s určeným meradlom.

Podľa § 51 ods. 4 zákona č. 656/2004 Z. z., odberateľ plynu je povinný umožniť prevádzkovateľovi distribučnej siete kontrolu odberného plynového zariadenia a určeného meradla v termíne dohodnutom s prevádzkovateľom distribučnej siete.

Podľa § 59 ods.1 písm. d) zákona č. 656/2004 Z. z., neoprávneným odberom plynu je odber bez určeného meradla alebo s meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete, alebo na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii.

Podľa § 59 ods. 2 zákona č. 656/2004 Z. z., odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete škodu, ak vznikla. Odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete.

Podľa § 59 ods. 3 zákona č. 656/2004 Z. z., ak nemožno vyčíslieť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu, ktorý ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

Podľa § 1 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 155/2005 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu (ďalej len „vyhláška č. 155/2005 Z. z.“), škoda spôsobená neoprávneným odberom plynu sa vypočíta ako súčin množstva neoprávnene odobratého plynu určeného podľa odseku 2 a sadzby za 1 m³ plynu, ktorá je

a) v prípade neoprávneného odberu plynu pre domácnosti cenníkovou cenou pre odberateľov plynu v domácnosti v najvyššej tarife.

Podľa § 1 ods. 4 vyhlášky č. 155/2005 Z. z., ak nemožno presne určiť dobu trvania neoprávneného odberu plynu, odber plynu sa účtuje odo dňa posledného odpočtu meradla do dňa zistenia neoprávneného odberu plynu.

Podľa § 9 ods. 4, 5 zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii, metrologická kontrola počas používania určených meradiel je následné overenie určených meradiel (ďalej len „následné overenie“). Metrologickú kontrolu vykonáva ústav a vo vymedzenom rozsahu aj organizácia určená úradom (ďalej len „určená organizácia“) a podnikatelia alebo iné právnické osoby, ktoré boli rozhodnutím úradu autorizované podľa § 24 (ďalej len „autorizovaná osoba“).

Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii, autorizácia je udelenie oprávnenia podnikateľovi alebo inej právnickej osobe na výkon overovania určených meradiel alebo úradného merania. Autorizáciu udeľuje úrad na základe písomnej žiadosti podnikateľa alebo inej právnickej osoby.

Po vykonanom dokazovaní a zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci, mal súd za preukázané, že žaloba na zaplatenie sumy 5.352,81 eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody spôsobenej žalobcovi neoprávneným odberom zemného plynu žalovanou za obdobie od 19.08.2011 do 11.07.2012 nie je dôvodná, a preto ju súd zamietol.

Je nesporné, že žalovaná odoberala zemný plyn na odbernom mieste Y. XXX, Y., a pri kontrole meradla zamestnancami žalobcu dňa 11.07.2012 vzniklo podozrenie na pozmenenie overovacej a zabezpečovacej značky meradla, v dôsledku čoho bolo uvedené meradlo demontované a predložené znalcom, ktorý vo svojom znaleckom posudku vyslovil predpoklad, že pôvodné zabezpečenie meradla výrobcom bolo odstránené a nahradené zabezpečením, ktoré bolo označené znakmi, ktoré sú nezgodné so znakmi označenia výrobcu a tieto neboli vytvorené kliešťami oprávnenými na zabezpečenie meradla. Na základe tohto záveru znaleckého posudku žalobca vyčíslil škodu podľa vyhlášky č. 155/2005 Z. z., ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku neoprávneného odberu zemného plynu zo strany žalovanej. Súd sa stotožnil s námietkou žalovanej, že v danom prípade nemal meradlo posudzovať znalec Ing. E. O., ktorý je znalcom v odbore kriminalistika, odvetvie mechanoskopia (nie je znalcom v odbore meracích systémov, metrológie a skúšobníctva), nakoľko v zmysle § 15 zákona č. 142/2000 Z. z. o metrológii, overenie určeného meradla vykonáva Slovenský meteorologický ústav (SMÚ), určená organizácia alebo autorizovaná osoba, pričom podľa § 23 autorizácia je udelenie oprávnenia podnikateľovi alebo inej právnickej osobe na výkon overovania určených meradiel alebo úradného merania. Autorizáciu udeľuje úrad na základe písomnej žiadosti podnikateľa alebo inej právnickej osoby. V súdnej veci žaloba nepreukázal súdu, či znalec Ing. E. O. je takouto autorizovanou osobou. Preto bolo povinnosťou žalobcu predložiť určené meradlo na metrologickú kontrolu SMÚ, a potom na základe výsledku kontroly určeného meradla by bolo možné objektívne posúdiť, či sa v konkrétnom prípade jedná o neoprávnený odber podľa ustanovenia § 59 ods. 1 písm. d) zákona č. 656/2004 Z. z. Zo žalobcom predloženého znaleckého posudku vyplýva, že znalec Ing. E. O. skúmal iba to, či ide o originálnu plombu, ale absentuje v ňom skúmanie aj ďalších skutočností týkajúcich sa toho, či bolo možné olovenú plombu vymeniť bez poškodenia alebo zanechania ďalších znakov na telese plynomeru a pod. Je na mieste konštatovanie, že znalecký posudok preto nebol spracovaný komplexne, nakoľko nie je z neho zistiteľné, či naozaj došlo k zásahu do číselníka. Zo znaleckého posudku možno zistiť iba to, že existuje predpoklad zamenenia zabezpečovacej značky na meradle a jeho nahradenie iným zabezpečením, ale z tohto posudku nie je možné jednoznačným spôsobom vyvodit' záver, že v dôsledku porušenia zabezpečenia na meradle došlo na strane žalovanej ku vzniku škody, a to či už neoprávnenou manipuláciou so samotným meradlom, prípadne iným spôsobom. Žalobca vo svojom vyjadrení sa k odporu k výhradám žalovanej o deklarovanom predpoklade porušenia plynomeru v znaleckom posudku uviedol, že znalec sa v posudkovej časti svojho znaleckého posudku jednoznačne vyjadril, že sporný odtlačok čeluste plombovacích klieští a kontrolný odtlačok neboli vyhotovené čelustami toho istého nástroja (čl. II, časť II.B. znaleckého posudku). Súd ozrejmjuje, že toto tvrdenie žalobcu je síce pravdivé, avšak žalobca si vybral len v jeho prospech svedčiacu časť znaleckého posudku, a to čl. II, časť II.B. znaleckého posudku, ktorá pritom ani netvorí záver znaleckého posudku (záverom je len jeho III. časť), v ktorom znalec uviedol: „Na základe zistených skutočností môžem jednoznačne potvrdiť, že sporné odtlačky

čelustí plombovacích klieští a kontrolné odtlačky neboli vytvorené čelusťami toho istého nástroja.“, ale zámerne opomenul poukázať aj na záver znaleckého posudku, nesvedčiaci v jeho prospech, a to na III. časť znaleckého posudku, kde na prvú otázku položenú zadávateľom (žalobcom) znejúcu: „Či bola falšovaná plomba na počítadle meradla, nakoľko sa plomba nejaví ako originál, ktorou meradlo opatruje výrobca?“, znalec odpovedal: „Vzhľadom na zistené skutočnosti môžem predpokladať, že pôvodné zabezpečenie meradla bolo nahradené plombou so znakmi vytvorenými čelusťami klieští, ktoré neboli oprávnené na plombovanie meradla.“. Z citovanej položenej otázky žalobcu znalcovi a zo znaleckej odpovede na ňu je zrejmé, že ani sám žalobca si neboli istý, či plomba bola falšovaná, keď v zadaní otázky uviedol, že sa mu „nejaví“ ako originál; a túto jeho neistotu nevyvrátil ani znalec, keď v odpovedi na túto otázku uviedol, že iba: „...môžem predpokladať, že pôvodné zabezpečenie meradla bolo nahradené plombou so znakmi vytvorenými čelusťami klieští, ktoré neboli oprávnené na plombovanie meradla.“. Tak isto žalobca zámerne opomenul poukázať aj na ďalší záver III. časti znaleckého posudku, nesvedčiaci v jeho prospech, kde na tretiu otázku položenú zadávateľom (žalobcom) znejúcu: „Bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii?“, znalec odpovedal: „Vzhľadom na zistené skutočnosti môžem predpokladať, že pôvodné zabezpečenie meradla bolo odstránené a nahradené zabezpečením, ktoré bolo označené znakmi, ktoré sú nezgodné zo znakmi označenia výrobcu a tieto neboli vytvorené kliešťami oprávnenými na zabezpečenie meradla.“, z čoho je zjavný znova iba predpoklad znalca, nie jednoznačný záver. Odhliadnuc od uvedeného, podstatnou je však skutočnosť, že znalecký posudok vyhotovovala osoba, ktorá na to nebola oprávnená. Navyše, kontrola odberného miesta nebola vykonaná v súlade s ustanovením § 51 ods. 4 zákona č. 656/2004 Z. z., pretože kontrola sa uskutočnila bez predošlej dohody medzi žalobcom, ako prevádzkovateľom distribučnej siete, a žalovanou, ako odberateľkou, keď zamestnanci žalobcu svojvoľne zisťovali zabezpečenie meradla bez predchádzajúceho upozornenia odberateľky.

Súd ďalej poukazuje na to, že i v prípade, ak by bol preukázaný bez pochybností neoprávnený odber plynu, čo v tomto prípade nebolo, žalobca mal v prvom rade postupovať podľa § 59 ods. 3 zákona č. 656/2004 Z. z., podľa ktorého je najskôr potrebné vyčíslit škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, a až keď to nie je možné, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu, ktorý stanovuje vyhláška č. 155/2005 Z. z. Zákonná úprava zodpovednosti za škodu podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka predpokladá pre vznik zodpovednosti za škodu porušenie právnej povinnosti, existenciu škody, príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinené konanie. Z iných predpokladov nemôže vychádzať ani zákon č. 656/2004 Z. z., ktorý len v prípade nemožnosti vyčíslenia škody odkazuje na citovanú vyhlášku. Keďže je daná objektívna zodpovednosť za škodu vzniknutú neoprávneným odberom plynu, nie je potrebné preukazovať, či k poškodeniu došlo zavinením žalovanej, avšak je potrebné preukázať, že žalovaná týmto konaním spôsobila žalobcovi škodu a medzi jej konaním a vzniknutou škodou musí byť daná príčinná súvislosť. Žaloba škodu ihneď vyčíslil v zmysle vyhlášky č. 155/2005 Z. z.. Zhodne s tvrdením žalovanej súd konštatuje, že vyčíslenie škody v zmysle uvedenej vyhlášky pôsobí ako sankcia, a nie ako náhrada škody, keď takéto vyčíslenie škody niekoľkonásobne prekračuje skutočnú spotrebu, ktorú je pritom možné určiť napríklad podľa priemeru spotreby zemného plynu žalovanou za posledné roky. V tejto súvislosti nemohla zostať bez povšimnutia súdu i tá skutočnosť, že žalovaná je takto sankcionovaná v dôsledku zákonom stanovenej objektívnej zodpovednosti, pričom na druhej strane jej zákon ukladá povinnosť mať plynomer na verejne dostupnom mieste, čím vzniká absurdná situácia, keď odberateľka zemného plynu (žalovaná) zodpovedá za plynomer, ktorý musí byť na verejne prístupnom mieste a ku ktorému má prístup ktokoľvek.

Žalobca tvrdil, že takýmto neoprávneným odberom zemného plynu žalovanou mu vznikla škoda, ktorá bola vypočítaná zákonným postupom podľa § 59 ods. 3 zákona č. 656/2004 Z. z. a v súlade s vyhláškou č. 155/2005 Z. z., a vyúčtovaná vo faktúre č. 9000140410 v sume 5.352,81 eur vrátane náhrady nákladov zisťovania, ktorej zaplatenie je predmetom tohto konania. Súd poukazuje na to, že žalobca tvrdí, že mu vznikla škoda odkazujúc na ustanovenie § 59 ods. 3 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých, neberúc do úvahy existenciu ustanovenia § 59 ods. 2 citovaného zákona, ktoré predpokladá, že nie každý neoprávnený odber plynu, za ktorý sa považuje aj odber plynu s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, má za následok vznik škody, keď sa v ňom uvádza: „Odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn (teda aj plyn s meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie), je povinný prevádzkovateľovi uhradiť skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla.“. Súhlasne s názorom žalovanej i súd konštatuje, že v žalobe počas konania žiadnym spôsobom nepreukázal, že mu skutočne akákoľvek škoda vznikla. Povinnosťou žalobcu bolo preukázať, že mu skutočne škoda

vznikla. Až po tomto preukázaní by mal nárok na náhradu skutočne vzniknutej škody. Len v prípade, ak nemožno vyčíslíť skutočne vzniknutú škodu (na základe spoľahlivých a objektívnych podkladov), je žalobca oprávnený postupovať podľa § 59 ods. 3 zákona č. 656/2004 Z. z. a vyhlášky č. 155/2005 Z. z.). Ďalej žalobca vo svojom písomnom vyjadrení taktiež poukázal na to, že uplatnil voči žalovanej nárok na náhradu škody až po potvrdení poškodenia overovacej značky nezávislým znalcom. S týmto jeho názorom nemožno súhlasiť, nakoľko sa nejednalo o potvrdenie poškodenia overovacej značky, keďže znalec deklaroval len predpoklad jej poškodenia, a diskutabilným sa javí aj žalobcovo označenie znalca za nezávislého, keďže z úradnej činnosti má súd za preukázané, že vo všetkých obdobných právnych veciach si dal žalobca vyhotoviť znalecký posudok len znalcovi M. E. O., a zo všetkých ním vyhotovených znaleckých posudkov vyplývajú totožné závery. Navyše súd má taktiež zo svojej úradnej činnosti, za dostatočne preukázané, že tento znalec nebol oprávnený na vyhotovovanie predmetných znaleckých posudkov, z dôvodov uvádzaných vyššie.

V konaní taktiež nebolo preukázané, že by bol odber zemného plynu žalovanou pred zistením poškodenia plomby v období od predchádzajúcej kontroly výrazne odlišný (výrazne vyšší alebo nižší) ako odber zemného plynu v predchádzajúcich, či v nasledujúcich, obdobiach. Zo žalovanou predložených dôkazov - vyúčtovacích faktúr dodania zemného plynu spoločnosťou SPP, a. s., Bratislava, vyplýva, že v období od 18.09.2008 do 18.08.2009 bola spotreba zemného plynu žalovanou 2.067 m³, v období od 19.08.2009 do 18.08.2010 bola spotreba zemného plynu žalovanou 1.770 m³. Napriek tomu, že vyúčtovaciu faktúru za obdobie od 19.08.2010 do 18.08.2011 žalovaná nepredložila z dôvodu jej nenájdenia, dá sa odpočtom a porovnaním koncového stavu plynomeru k 18.08.2010 a k 18.08.2011 zistiť, že spotreba plynu v tomto období (ročná) bola 1.982 m³ (stav merača k 18.08.2010 bol 15.330 m³ a stav merača k 19.08.2011 bol 17.312 m³). Z vyúčtovacej faktúry za obdobie od 19.08.2011 do 18.08.2012 si SPP, a. s., Bratislava, vyúčtovala spotrebu zemného plynu žalovanou len 13 m³, nakoľko toto obdobie bolo zahrnuté do spornej faktúry za neoprávnený odber zemného plynu. Avšak i z tejto vyúčtovacej faktúry vyplýva, že dňa 19.08.2011 bol stav plynomeru 17.312 m³ a dňa 11.07.2012 pri kontrole a výmene plynomeru bol stav plynomeru 18.795 m³ (čo je zaznamenané v Zápise zo dňa 11.07.2012 o neoprávnenom odbere zemného plynu u odberateľa), z čoho je dostačujúco zistiteľné, že za toto obdobie 11 mesiacov žalovaná spotrebovala 1.483 m³ plynu, čo možno kvalifikovať ako porovnateľnú (nie výrazne nižšiu) spotrebu zemného plynu žalovanou v porovnaní s ostatnými obdobiami. Uvedené svedčí o tom, že žalovaná nemohla robiť zásah do telesa plynomeru, pretože logicky vzaté, ak by k nejakému zásahu do telesa plynomeru došlo, musel by sa takýto zásah prejavíť vo výrazne klesajúcej spotrebe zemného plynu, čo v tomto prípade preukázané nebolo. Aj z toho dôvodu by žalobcovi nemohla byť zo stany žalovanej spôsobená žiadna škoda.

Navyše z dôkazov obsiahnutých v spisoch Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 7C/82/2014 a 5C/26/2014, s ktorými sa súd v rámci dokazovania v tejto súdnej veci oboznámil, vyplýva, že žalobca nemá k dispozícii dokumentáciu, ktorá by hodnoverne preukazovala, aká plomba bola osadená na meradle na danom odbernom mieste. V priebehu týchto súdnych konaní boli, okrem iného, vypočutí zamestnanci žalobcu, ktorí vykonávali kontroly, v prvom prípade dokonca taktiež v obci Y., a ktorí potvrdili, že pri namontovaní merača sa žiadna dokumentácia v tom smere, aby bola zachytená podoba plomby, nikdy nerobila. Začali tak robiť až v poslednom období, pričom od pracoviska, ktoré vykonávalo ciachovanie, meradlo šlo najskôr do skladov žalobcu, až potom po čase bolo montované. Najzásadnejším dôkazom v danej veci je pritom dôkaz svedčiaci o tom, či tvrdená pozmenená plomba skutočne nie je totožnou s tou, ktorá sa na dotknutom meradle nachádzala v dobe jeho montovania na odberné miesto žalovanej, pretože iba takýto dôkaz by bol spôsobilým na vyvodenie a uplatnenie objektívnej zodpovednosti žalovanej. Súd však konštatuje, že takýto dôkaz v konaní nebol žalobcom predložený, napriek tomu, že žalobca bol súdom riadne poučený podľa § 120 ods. 1 a 4 OSP.

Súd pokladá za žiaduce poukázať taktiež na samotné správanie žalovanej, ktorá pri vykonávaní kontroly na odbernom mieste spolupracovala so zamestnancami žalobcu, umožnila im prístup do domu, z čoho tiež vyplýva, že nemala dôvod sa obávať, že by sa zistila nejaká neoprávnená manipulácia s plynomerom.

Keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žaloba v konaní nepreukázala, že by skutočne došlo k neoprávnenému odberu zemného plynu žalovanou, a v súvislosti s tým mu vznikla škoda, súd jeho žalobu zamietol vyhodnotiac ju ako nedôvodnú.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1, § 151 ods. 1 veta prvá a § 151 ods. 8 OSP.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 OSP tak, že žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal náhradu trov potrebných na účelné bránenie práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, v celkovej sume 954,86 eur. Túto celkovú náhradu trov konania (954,86 eur) súd, v súlade s požiadavkou stanovenou v citovanom ustanovení § 151 ods. 8 OSP, vyjadril vo výroku rozsudku o náhrade trov konania tak, že uviedol, že trovy konania predstavujú trovy právneho zastúpenia v sume 954,86 eur, na ktorých náhradu právnenému zástupcovi žalovanej zaviazal žalobcu v zmysle citovaného ustanovenia § 149 ods. 1 OSP do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Lehotu na plnenie súd určil v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 veta prvá pred bodkočiarkou OSP, podľa ktorého, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaná podala návrh na náhradu trov konania v súlade s citovaným ustanovením § 151 ods. 1 veta prvá OSP už v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 14.08.2014, a v súlade s ustanovením § 151 ods. 2 veta druhá OSP si trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia, a to podaním zo dňa 03.11.2014. ňou vyčíslené trovy konania pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia v sume 954,86 eur za štyri úkony právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 14.08.2014, 2. písomné podanie na súd týkajúce sa veci smej - odpor proti platobnému rozkazu dňa 14.08.2014, 3. písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - skutkové a právne stanovisko dňa 02.10.2014, 4. účasť na pojednávaní dňa 07.10.2014; tzn. odmena v sume 763,56 eur (4 úkony právnej služby x 190,89 eur ako odmena za jeden úkon právnej služby) + režijný paušál za štyri úkony právnej služby v sume 32,16 eur (4 x 8,04 eur á jeden úkon právnej služby) + 20% DPH v sume 159,14 eur (20% z odmeny 763,56 eur a režijného paušálu 32,16 eur, t. j. 20% zo sumy 795,72 eur).

Súd dôsledným preskúmaním žalovanou vyčíslenej náhrady trov konania zistil, že žalovaná si vyúčtovala náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s ustanoveniami Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnej v rozhodnom čase, t. j. v čase realizácie jednotlivých úkonov právnej služby (ďalej len „Vyhláška MS SR č. 655/2004 Z. z.“).

Žalovanej vznikol v rámci náhrady trov právneho zastúpenia nárok na odmenu v sume 763,56 eur za štyri úkony právnej služby /ďalej len „ÚPS“/ (1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 14.08.2014 v sume 190,89 eur podľa § 13a ods. 1 písm. a/ v spojení s § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., 2. písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - podanie odporu proti platobnému rozkazu dňa 14.08.2014 v sume 190,89 eur podľa § 13a ods. 1 písm. c/ v spojení s § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., 3. písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - skutkové a právne stanovisko dňa 02.10.2014, doručené súdu dňa 06.10.2014, v sume 190,89 eur podľa § 13a ods. 1 písm. c/ v spojení s § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., ktoré možno podľa jeho obsahu skôr subsumovať pod ustanovenie § 13a ods. 1 písm. e/ - vypracovanie právneho rozboru veci v spojení s § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. a 4. účasť na konaní pred súdom - účasť na pojednávaní konanom dňa 07.10.2014 v sume 190,89 eur podľa § 13a ods. 1 písm. d/ v spojení s § 10 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.) + režijný paušál v sume 32,16 eur za štyri realizované ÚPS v roku 2014 /4 ÚPS á 8,04 eur/ podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.) + 20% DPH v sume 159,14 eur zo sumy 795,72 eur (z odmeny 763,56 eur + režijných paušálov 32,16 eur) podľa § 18 ods.

3 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.; tzn. žalovanej vznikol nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 954,86 eur (odmena 763,56 eur + režijné paušály 32,16 eur + DPH 159,14 eur).

Celkovo vznikol žalovanej nárok na náhradu trov konania v sume 954,86 eur pozostávajúci z náhrady trov právneho zastúpenia v sume 954,86 eur, na ktorej zaplataenie súd zaviazal neúspešného žalobcu k rukám právneho zástupcu žalovanej do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Záverom súd ozrejmjuje, že nerozhodoval o písomnej žiadosti žalovanej o oslobodenie od súdnych poplatkov doručenej súdu dňa 06.10.2014, pretože na žalovanú sa vzťahuje osobné oslobodenie od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Topoľčany, na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 OSP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).